

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע >
פקודי

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר דרשו ב-עלונים להורדה

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת פקודי תשפ"ב

וטרכיא ואלו המילים שהייתי אומר
כאשר הייתם מכעיסים אותי.

והייתי אומר את זה לעצמי את שמות
האבנים כדי לזכור שלפני שאני כועס
עליכם, עלי לזכור שיש לי כאן עסק
עם יהלומים, אתם אבנים יקרות, ועם
אבנים יקרות מתעסקים בזהירות
מירבית, כיון שכל שריטה ולו הקטנה
ביותר, יכולה לגרום לנזק גדול והייתי
משנן לעצמי את אותן מילים
שחשבתם שהן קללות, אבל באמת
היו אלו שמות של אבני החושן
בארמית של התרגום אונקלוס.

אם כל הורה או מורה היה חי
בהרגשה שהוא מתעסק עם יהלומים,
עם אבנים יקרות הרי שאז לפני כל
תגובה היינו חושבים פעמיים ונוהרים
וחושבים יותר.

ואולי זה רעיון טוב, לפעמים, לומר
כמה מילים מהתרגום 😊.

אזמרגדין שבזיז קנכרי טרכיא

סיפר ראש ישיבת "מאור יצחק" הרב
וקסמאן זצ"ל סיפור מדהים על
ה"מלמד" שלימד אותם בתור ילדים,
אדם מיוחד ניצול שואה, וכל פעם
שהיו משתוללים או עושים מעשה
קונדס היה מוציא מהפה שלו
"ברכות" עסיסיות, כל מיני מילים לא
מובנות, והם היו בטוחים שאלו הן
קללות בגרמנית.

וסיפר שבסוף שנת הלימודים הם
הלכו למלמד ובקשו ממנו סליחה על
כך שגרמו לו לקלל, לקלל?? שאני
יקלל אתכם?? שאל הרב בפליאה,

אמרו לו: אנחנו זוכרים את המילים
שהרב היה אומר כשהיינו משתוללים.

אההה, אמר הרב וחיך, מיד אמר
להם להביא את חומש שמות ופתח
להם, בפרשת פקודי בפרק ל"ט
בפסוקים י'-י"ד שמדברים על האבנים
היקרות שהיו בחושן, והתרגום
מתרגם: אזמרגדין, שבזיז, קנכרי

נחל או משנה

"אלה פקודי המשכן משכן
העדות" [ל"ה, כ"א]

המדרש אומר: הסיבה שמושה רבנו עשה להם את כל החשבונות, היא משום שהיו ליצני הדור מדברים עליו ואומרים: אתם רואים את הרכב החדש שמושה קנה?! זה מהכסף של המשכן.

והיו אומרים שתמיד נדבק בידים, ומשם כל עושרו של משה, מיד הוציא משה את כל פנקסי הקבלות ועשה להם חשבון מדוייק כמה נתרם, וכמה יצא, וכמה נשאר, הוא עשה להם חשבון מפורט שהסביר לאן הלך כל שקל.

ולא מובן, מה יש לומר על משה רבנו והרי בזמן ביזת הים כשכולם הלכו לאסוף כסף, משה רבנו הלך והתעסק בארוננו של יוסף, ולכן אם הוא היה רוצה כסף, כבר היה הולך ולוקח כביזת הים, ואם בן מה שייך לחשוד בו שהוא לקח כסף מבניית המשכן???

והתשובה היא: שאותם ליצנים הראש שלהם היה בכסף, כסף ועוד פעם כסף, וכל אדם שזה מה שמוביל אותו, אז הוא לא מצליח להבין שיש למשה אפשרות להתעסק עם כסף מבלי "לעשות מעשרות..." כיון שאם הוא היה נמצא במקום הזה הוא מזמן היה עוקץ...

הביא הרב לוונשטיין שבשוק הערבי של יפו ישבו שני בעלי מקצוע על שרפרפים נמוכים, היו אלו ספר וסנדלר וכל אדם שהגיע לשוק הם הסתכלו עליו, הספר הסתכל על הראש שלו, והסנדלר הסתכל על הרגליים שלו, והשוני ביניהם קיים משום שהספר הסתכל אם הוא צריך תספורת, והסנדלר הסתכל האם הוא צריך תיקון לנעליו, כל אחד רואה מהזווית שלו.

וזה הביאור למה שהגמרא אומרת: "כל הפוסל במומו פוסל" [קידושין ע'] הסבר: אם האדם מפרש מצב מסויים בפרוש לא נכון, זה אומר שאם הוא היה נמצא במצב הזה הוא היה מתנהג כך, ולכן הוא רואה כך את הדברים, ואם הוא פוסל את השני כמזם, זה בגלל שקיים בו המזם הזה.

כסף, כסף ולכן היה בטוח שכולם עם ראש כמוהו שחושבים רק על כסף.

מסופר: על הרב חציקל לוונשטיין זצ"ל משגיח של ישיבת "פוניבז" ששלחו לו כמתנה "פרימוס" [רק מי שיודע מה הקשר בין עפרון לבין קלטת, יודע מה זה פרימוס 😊] ובני הבית לא ידעו איך להדליק אותו, אמר להם הרב, שכמוח יש דף הוראות בפנים חיפשו ומצאו, ואיך שאמרו לו שמצאו קפץ מהתלהבות, ואמר: יש לי הוכחה שהתורה מן השמיים.

מה הקשר לפרימוס???? שאלו אותו.

אמר להם: אם כזה מכשיר לא שולחים בלי דף הוראות, אז וודאי שאנחנו שנשלחנו לעולם לא נשלחנו בלי דף הוראות וזו התורה שהיא דף ההוראות שלנו.

מסופר: על אדם שלא ידע בין ימינו לשמאלו וכשקנה מזוזה, פתח אותה וזרק את הקלף שהיה בתוכה, מיד אמר לו המוכר: הלו!!! הכל בסדר איתך?? אתה בטוח שאתה מרגיש טוב??? מה אתה עושה????

מסופר על הסטייפלער: שהלך עם בנו ר' חיים כדי לקטוף סכך ליד נחל הירקון, לפתע התלהב הסטייפלער, ואמר לו: תראה יש כאן ירוקת זה מה שכתוב במשנה בשבת, אחד הדברים שאסור להדליק בהם בשבת "ולא בירוקת שעל פני המים" הוא בירקון והראש שלו נמצא בדברי המשנה, כולם רואים את הנחל והוא רואה את המשנה "ולא בירוקת שעל פני המים".

פרימוס מן השמים

היה אדם שסיפר לחבירו על סכא שלו שנפטר חבירו שאל אותו: מה היה לו? אמר לו: רק דירת חדר וחצי בתל אביב 😊.

החבר התכוון בשאלתו מה קרה לו? דהיינו, ממה הוא נפטר? האם היתה לו איזו מחלה? והוא שהראש שלו שקוע בכסף, הוא שומע בכל שאלה

להיפרד מהמגיד מטריסק וכשהגיע לעיירה, הוא ראה שכל אנשי העיירה אנשים נשים וילדים כולם מכונסים בבית הכנסת, הוא נכנס והתיישב ואז לפתע הגיעו שני סוחרים עשירים שהיו חיוורים ובוכים.

והתחילו לספר יצאנו ליריד כשיש באמתחתתנו סכום כסף גדול שיספיק לנו לקניית סחורה ביריד, ובדרך ליריד ראינו אדם שהיה נראה עני והצענו לו לעלות על העגלה שלנו, ותוך כדי הוא סיפר לנו שהוא היה מספר חודשים מלמד במקום רחוק ועכשיו הוא חוזר לבית שלו, ובמשך הנסיעה ליריד שלקחה כמה ימים, כשבל לילה אנחנו כוחות באכסניא אחרת, ובבוקר ממשיכים.

יום שישי הגיע [ומה טוב חלקי 😊] והתכוננו לשבות באכסניא הקרובה ואת כל הכסף לפני שבת החבאנו במקום שרק אנחנו ידענו איפה הכסף נמצא, עברנו יחד שבת מדהימה כשהמלמד הצטרף אלינו על חשבוננו.

ובמוצאי שבת אחד מאיתנו הוציא את הכסף מהמחבוא וספר אותו ורואה שחסרים לנו 200 רובל, ומכיון שרק

אמר לו הקונה: גם בשביל שני ברגים צריך דף הוראות? 😊.

מהפרימום הוא רואה תורה מן השמיים, מדהים איך כל אחד מפרש את מה שהוא רואה מזווית הראייה שלו, מהמקום שלו.

ומה שמוטל עלינו הוא לדעת שגם כאשר אתה רואה תמונה שנראית לך לא טוב, תבין, אולי זה רק מהזווית שלך נראה כך, אולי ישנן זוויות אחרות שאתה לא רואה, וזה על קצה המזלג העניין של "לדון לבף זכות" פירושו, לדעת שכמו שיש שני צדדים למטבע, כך לכל מעשה שאתה רואה יש לו שני צדדים, ומה שרואים משם לא רואים מפה.

גלות על טעות

ישנו עלון שיוצא מידי שבוע לע"נ הרוני מירון, ומזבא בקובץ גיליונות, קוראים לו: "כף זכות" וסיפרו שם סיפור: על הנכד של הרב רכינוביץ שלפני עלייתו לארץ ישראל בא

רחופה עבור אחד מאיתנו מה שמכונה "מברק" פתחנו את המכתב היתה שם הודעה מאשתו של אחד השותפים וכך היא כתבה: רציתי להודיע לך שלפני שיצאתם הייתי חייבת לצאת ולקחתי מהארנק עם הכסף של היריד 200 רובל ורציתי להודיע לך שלא תחפש את הכסף.

וואי, וואי, סתם הרבצנו למלמד וחשדנו בו לחינם.

עגלון! עגלון! צעק, כן מה אתה צריך? שאל העגלון, אמר לו הסוחר: באפשרות הראשונה שיהיה לך תעשה פרסה, למה אין יריד? שאל העגלון, יש יריד אבל אנחנו חייבים לחזור למלמד ולפיים אותו ולבקש ממנו סליחה על כך שחשדנו בו לחינם, וכמוכן להתנצל על כל המכות שנתנו לו.

חזרנו לאכסניה וכשהגענו ראינו שהוא ממש נהיה חולה מהצער שלקחנו לו את כל הכסף וגם מהמכות שקבל מאיתנו, אלז לא היו סתם מכות אלז היו מכות רציניות, מיד הזמנו רופא ורצינו לבקש ממנו סליחה, אבל הוא כבר ממש הרגיש לא טוב.

שלושתנו ראינו איפה היה הכסף, ישר נפל החשד על המלמד שהיה איתנו, והתחלנו לחפש לו בכיסים והוא אמר לנו שהוא מבטיח לנו שזה לא הוא הגנב, אבל אנחנו לא שמענו לו, ופשוט הפכנו לו את כל הבגדים.

פתאום קלטנו שיש איזה צד של המעיל שהוא כבד, פרמנו שם את התפירות וראינו שיש שם 200 רובל ולקחנו את זה, ואמרנו: אהה, לא אתה לקחת? אמר לנו המלמד שזה כסף שהוא עבד עליו כמה חודשים ובני הבית שלו מחכים המון זמן שיחזור וזה מה ששילמו לו על כל התקופה, ואם אנחנו לא מאמינים לו שנשאל בכפר ששם הוא לימד שזה אכן הסכום ששילמו לו.

אנחנו לא שמענו לו והיינו בטוחים שזה הוא ומהעצבים שהיה לנו נתנו לו מכות על הגניבה, והוא אפילו לא יכל להתגונן מולנו וכילנו בו את זעמנו, ומה שעיצבן אותנו שעשינו לו טובה והוא החזיר לנו רעה.

אחרי שכילנו בו את זעמנו, השארנו אותו בקושי יכול לזוז אחרי מכות כאלה, המשכנו בדרכנו כאשר לפתע השיג אותנו שליח הדואר עם הודעה

שום סיכוי, תמיד לחשוב מחוץ לקופסא, כיון שמילים יכולות להרוג.

לוחית רישוי מזויפת

סיפור מדהים: על אדם שעבר ליד אתר בניה ושמע שיחה בין הפועלים הערבים, הם צוחקים על הקבלן הרמאי שלהם ואומרים בערבית: "וואלה זה יודע לחסוך" וכולם צוחקים, ואמר להם עוד בערבית: במקום 4 טון ברזל הוא שם רק 2 טון ברזל וממש הם יושבים וצוחקים, והוא שהבין ערבית נשאר שם ועמד ליד לוח מודעות והוא שומע איך הם ממשיכים לצחוק על זה שהוא שם חצי מכמות הבטון והמלט והם אומרים בכמות בטון כזו הבנין יקרום ולא יחזיק מעמד, וכך הם ממשיכים ונהנים על חשבוננו של הקבלן הרמאי והכל בשפה הערבית והוא ידע את השפה.

מה שהוא התפלא שהקבלן שהיה רשום על העבודה הזו היה קבלן ידוע

קוינו שכל הסיוט הזה יעלם ונתקן את מה שעשינו על ידי שניתן לו עוד איזה סכום, אבל עד שהרופא הגיע הוא נפטר!!!

היינו בצער גדול ובאנו בוכים למגיד מטריסק על ששפכנו דם נקי, הרגנו אותו ממש בידיים, ושהרב יורה לנו דרך תשובה, האמת שלא תמיד אפשר להחזיר את הגלגל אחורנית כמו כאן למשפחה שלו הם לעולם לא יוכלו להביא תחליף לאבא שלהם, וכן לאלמנה הם לעולם לא יוכלו להביא לה תחליף לבעלה שהיה לה וכן לילדיה.

המגיד מטריסק אמר להם שיעשו 3 דברים

1. שיפרנסו את האלמנה והיתומים וגם ידאגו להם לחתונות שלהם.
2. שיגזרו על עצמם גלות למשך שנה פירושו ללכת מעיר לעיר עם העניים ולהתנהג כמותם, ואפילו שהם עשירים, וזה יכפר להם על מה שהם שפכו דם נקי.

3. שיאספו את כל תושבי טריסק ויספרו להם על הצורך ללמד כף זכות ואפילו שזה לא נראה, ואפילו שאין

להתגלגל ואתה לא יודע לאן זה יכול להגיע ולכמה פצועים זה יכול לגרום.

אחרי כמה שבועות עצרה ניידת ליד הבניין של זה שהתלונן על הקבלן, וגם כאן התאספו ילדים בשעות אחרי הלימודים ניידת משטרה בשכונה זה סוג של אטרקציה, ורואים שהם יורדים עם השכן מהבניין, שהם הכירו אותו כאדם ישר ומיוחד ולכן התפלאו ואמרו, מה הוא עבד עלינו?! מעניין.

וכך לשון הרע הולך ומתגלגל ויצא לו שם לא טוב, והוא אומר להם: מה אתם רוצים ממני? אמרו לו: יש לנו כאן צילומים שאתה עשית תאונת פגע וברח בשעה חמש בבוקר.

אני?? אני בכלל לא מכיר את השעה הזו בשעון, ובכלל לא יצאתי מהבית באותו יום שאתם אומרים אבל הם לא שמעו אותו ולקחו אותו לניידת.

הבושות שהיו לו גרמו לו לצער גדול ולא ידע איך לאכול את זה... ובאמת לאחר כמה שעות שהיה בתחנת המשטרה בדקו, ובסוף גילו שזה ערבים שגנבו רכב והדביקו עליו לוחית זיהוי מזויפת עם המספר שלו,

ומפורסם, אבל כנראה כאשר רואים כסף מול העיניים אז הכל משתנה והיושר הולך לצד.

הוא אמר לעצמו, אם בורא עולם זימן לי לשמוע את זה כנראה שאני צריך לעשות משהו ומיד הלך למשטרה כדי להתלונן עליו שהוא מוריד בחומרי בניין ובונה בניין שיכול לקרום חלילה, וזה לא הוא אומר, אלא הפועלים שמבינים בבנייה, אלו המילים שלהם.

באמת הגיעה ניידת משטרה לאתר בנייה וכמובן שכשמגיעה ניידת משטרה זה מעניין ומסקרן וכל הילדים של השכונה שבדיוק הגיעו לבית לארוחת הצהרים באו ליד הניידת וכולם שמעו את השוטר שביקש לראות את הקבלן, ואמר לו על התלונה.

הקבלן היה המום, אבל הוא לא נבהל והביא מסמכים והראה לשוטר, ובסוף עזב אותו ושחרר אותו לשלום, אבל אם חשבנו שבזה זה נגמר אז זהו שלא.

שמו הטוב של הקבלן שהיה עד היום, ניזוק קשה וידוע שהמילים ממשיכות

אומרים את זה בלי לדעת שיש לאמירה שלהם השלכות].

אמר לו הרב: לך תדבר עם הקבלן, ותראה מה הוא אומר, ואם זה חשד שוא תבקש ממנו מחילה כיון שמסתמא גם לו היה פדיחות מניידת המשטרה שהגיעה לו לאתר הבניה.

התקשר אותו אדם לקבלן ואמר לו: שלום, רציתי לבקש ממך סליחה! ממני?? על מה?? אמר לו: אני זה שהזמנתי משטרה לאתר הבנייה.

זה אתה? שאל הקבלן, למה עשית את זה?? סתם להעליל עלילה על דבר שבקלות הוכחתי להם שלא היה ולא נברא, אתה יודע איזה נזק זה גרם לשם הטוב שהיה לי? אמר לו: תשמע, אני שמעתי מפורש את הפועלים שלך דברו על זה שהקבלן מביא חצי כמות מהברזל ומהבטון והם אמרו שבניין כזה יקרומ.

אמר לו הקבלן: חבל, חבל, חבל שלא דיברת איתי לפני, הייתי מסביר לך שהם עובדים בשבת ברמאללה אצל קבלן שהוא חוסך בחומרי בנייה בברזל ובבטון וכל מה שהם אמרו זה נכון, אבל הם לא דברו עלי.

ובקשו ממנו סליחה ושחררו אותו לנפשו, אבל את הפדיחות שעשו לו בשכונה זה לא היה שייך למחוק.

ובשהוא חוזר לשכונה הסתכלו עליו כעל איזה "מבוקש" וזה ממש הפריע לו, הוא רק יוצא למכולת לקנות חלב והוא קולט אנשים מסתודדים ומסתכלים עליו, הוא הלך לרב שלו כשכולו בצער, למה בורא עולם עשה לו את זה?? באמצע יום בהיר באה ניידת לבית שלו ולוקחת אותו והוא אדם שלא פגע בזוכ.

אמר לו הרב: תנסה להיזכר אולי גרמת צער למישהו בזמן האחרון? אולי חשדת בכשרים בזמן האחרון?

איך שהרב אמר "חשד בכשרים" הוא נזכר במה שהיה עם הקבלן, איך המשטרה הגיעה ובסוף הכל הסתדר, איך? הוא לא יודע אבל כנראה היה שם כמה "מעטפות" מתחת לשולחן.

הוא סיפר לרב מה שהיה עם הקבלן, והרב אמר לו: יכול להיות מאוד שזה מה שגרם לכל הצער שקיבלת, אבל אני שמעתי באזניים שלי שהוא מוריד מהברזל ומהמלט והם אמרו שהבניין יקרומ, והם אמרו את זה כמושיח לפי תומו [יש כאלה שנאמנים רק אם הם

פרסומת הוא נתן לו כמה עותקים, מילא היה שם איזה קופון זה יכל להיות נחמד אבל ככה בלי כלום???

כנראה אמר לעצמו אולי איזה ילד שחמד לו לצון, אבל כשלמחרת חזר הדבר על עצמו זה כבר היה פחות מצחיק וזה התחיל להציק לו, ושוב פינה את כל הפרסומות לפח, ואמר לעצמו מי זה יכול להיות???

אולי השכן מלמטה התעצבן שאנחנו עושים לו רעש?? אולי השכנה המבוגרת מהקומה השלישית ראתה איזה נייר של טופי על הרצפה והיא שוב בטוחה שזה הילדים שלי, והיא רוצה לחנך אותנו ולכן שמה לנו את כל הפרסומות???

וכשראה אותה בחדר המדרגות כמעט ש"יצא עליה" כמו שאומרים, אבל ברגע האחרון הוא עצר את עצמו, כיון שידע שבשביל מחלוקת צריך שני אנשים, ואם אתה מחליט שאתה לא רב אז כמה שינסו לריב איתך לא יצליחו, והחליט שהוא לא יגיב על מה שהיא עושה ועם הזמן שהיא תראה שהוא לא מתרגש מזה היא פשוט תפסיק.

אם היית ניגש ומברר היית חוסך ממני את כל הבזיונות, חבל!!! אם אדם חושב שיש עוד כיוונים, ויכול להיות אדם שחושב אחרת ממך ולכן זה גם גורם לו להתנהגות שונה, ולא בהכרח מדובר באדם רע.

דואר [אן] זבל

סיפר אבי מורי שליט"א על הצורך לדון לכף זכות בכל מצב, ולפני שמסיקים מסקנות ולפני שמגיבים לעצור רגע!!! בהרבה מקרים הסבלנות שלנו רק תשתלם, ויהיו פחות פגיעות באזרחים תמימים.

הסיפור הוא: על אדם שבוקר אחד מגיע לתיבת הדואר ורואה שהיא מלאה עד אפס מקום, מה קרה? מי שלח לו כל כך הרבה דואר? אולי הוא נהיה אדם חשוב והוא אפילו לא יודע 😊, אבל כשהוציא את הדפים, הוא ראה שהכל פרסומות ובמקום ששישמו לו פרסומת אחת מכל סוג, מישהו החליט לפנק אותו ומכל

אוסף את כל המכתבים שנפלו לנו, ואני שם כל יום בתיבה, הוא לא ידע אם לצחוק או לבכות.

הילד הקמנצ'יק בזה חמוד והוא היה מכניס את המכתבים ולא השכנה מקומה השלישית וגם לא השכן מהקומה הראשונה, ואמר לעצמו, איזה מזל שלא צעקתי עליהם, הם לא היו מבינים מה אני רוצה מהם, וסתם זה היה גורם למריבות מיותרות.

מדוע סירב הרב צדקה לתת את כתובתו?

ומה שלא מובן, וכי בגלל כל לץ שיפתח את הפה שלו, צריך לעמוד ולתת דין וחשבון???

והתשובה: שגם אם אתה צודק, אתה צריך מאוד להזהר שלא לגרום שיחשדו בך.

איחרת לתפילה גם אם יש לך את כל הסיבות שבעולם ואתה צודק, ואם היה לאחרים את הסיבות שיש לך היו

יש משפט כלב שלא עונים לו הוא שותק, כשאדם מנסה לעצבן אותך, אם תראה לו שאתה לא מתעצבן הוא יפסיק.

והחליט שכל פעם שהוא זורק זבל [זה לא בושא אלא זה כבוד שאתה עוזר בבית] הוא גם זורק את כל דפי הפרסומות עד שימאס להם, והאמת שהם לא התייאשו כל כך מהר, אבל זה רק אתגר אותו יותר והוא לא אמר מילה וחצי מילה, ולא פחות ולא יותר היא עוד דפקה להם בדלת ורצתה להשאיל את הסולם מהם, אין לאנשים בושא! גם שמה לי את הדפים ועוד רוצה שנתייחס אליה רגיל כאילו לא קרה כלום???

ואז יום אחד שהוא חוזר מהפח, אחרי שהוא פינה גם את ניירת הדואר הוא קולט חצוף שבא עם ניירת ומנסה לדחוף הכל לתוך התיבה, הטורים התחילו לעלות לו, וכשהתקרב הוא רואה שזה ילד קטן, בטח שלחו אותו, הוא מתקרב עוד יותר.

ואז הוא צועק: אני לא מאמין!!! יוסי, מ-ה-א-ת-ה-עושה? הבן שלו אמר לו: אבא ראית, איזה צדיק אני, איך אני

ושאלו אותו: מה הכתובת שלו בארץ ומיד שאל אותם: למה הם צריכים?

אמרו לו: שהם יודעים שהמצב הכלכלי בארץ לא טוב והם רוצים לשלוח לו חבילות, אמר להם הרב צדקה: בסוף יכולים לחשוב שטמתי לאנגליה לצורך הישיבה והלכתי לסדר את עצמי, ולא הסכים בשום פנים ואופן לתת להם את הכתובת שלו, כדי שלא יהיה שום חשד כנגדו.

30.000 שקל מהניקוי יבש

לפני כמה שבועות היתה הרצאה של הרב זאיד באופקים, וסיפר הייתי בטוח שהוא יראה פרצופים לא מוכרים, לפתע ראיתי אדם שיושב בקהל ואני מכיר אותו מבני ברק, איך זה??? שאלתי את עצמי, הרי הוא גר בבני ברק מה הוא עושה כאן???

בסיום השיחה, שאלתי אותו: האם הגעת במיוחד?? הוא ענה לי: כן, כיון שהייתי חייב להתחזק באמונה באופן מידי, היה לי נסיון קשה שהיתה לי

מגיעים ב"עלינו לשבח" להחתים כרטיס 😊.

בכל זאת זה לא נראה טוב וחוז' ממה שזה גורם לזלזול ורפיון אצל אחרים, זה גורם לאנשים לחשוד בו שלא איכפת לו, לא כולם דנים לכף זכות לצערנו, ולכן משה עומד ומפרט את כל ההוצאות והחשבונות.

מסופר על ר' אליהו חיים מייזל זצ"ל שהיה אב"ד של לודז', באחת הפעמים עשה מגבית רצינית לעניים, ואחרי שאספו את כל הכסף באו לחלק אותו לעניים, ור' אליהו לא רצה להשתתף איתם וכששאלו אותו מדוע?? אמר להם: שלא יהיה חשד שהיה לו עניין בתרומות שהוא אוסף, ולכן בחלוקה הוא לא השתתף, ואמר להם: שהסיבה שבפרשת תצווה משה רבנו לא מוזכר, היא משום שבפרשת תרומה הוא דאג שיאספו את הכסף ובפרשת תצווה שהיתה החלוקה הוא לא רצה להשתתף, כדי שלא יהיה עליו חשד שווא.

מסופר על הרב יהודה צדקה זצ"ל: שהיה באנגליה בשנת תשי"ד לצורך הישיבה ופנו אליו ממשפחת ששון,

כמה ימים אחרי סיפר הרב הלכתי לניקוי יבש לקחת חליפה, בעל החנות אמר לי: הרב תחכה שניה, יש לי שאלה אליך לפני כמה ימים מישחו שם פה חליפה לניקוי יבש והיתה מלאה בשטרות בסכום של 30.000 שקל.

והשאלה האם אני חייב להחזיר לו, כיון שאם זה היה עובר ניקוי יבש השטרות היו הולכות לפח, ונמצא שהצלתי לו את זה, וזה כמו מציל מזומו של ים, או שאני צריך להחזיר לו, אמרתי לו: האם יש לך את שם הבעלים? נתן לו המוכר את השם והטלפון.

הרב התקשר אליו ושאל אותו: מאיפה הגיעה אליך החליפה? אמר לו: מצאתי אותה ליד הפח, מישחו זרק ולקחתי, אמרתי אם אני יעשה לה ניקוי יבש היא יכולה להתאים לי, אמרתי להם על האדם שאיכר את הכסף, והם החליטו שהם מתנהגים כמו שההלכה אומרת ונותנים לו את הכסף, ומיד הרב זאיד קישר אותם עם בעל החליפה שהגיע עד לאופקים כדי להתחזק באמונה, ובורא עולם החזיר לו הכל. [אור השבת]

חליפה ששמתי בתוכה 30.000 שקל שהייתי צריך לתת לגמ'יח וכיון שהיה שם חור בכיס זה נפל לתוך החליפה, נו אז תוציא את זה מה הבעייה? שאלתי אותו.

אמר לי: הבעייה, שאשתי החליטה לעשות לי הפתעה וקנתה לי חליפה חדשה ואת החליפה הישנה זרקה לפח ביחד עם ה 30.000 שקל והלכתי לפח, ומסתבר שעוד לפני שהמשאית זבל פינתה את הזבל מישחו לקח את החליפה.

ואני היה לי נסיון קשה, ואמרתי לעצמי שאני לא רוצה לבעוס בשום פנים ואופן, ולכן חיפשתי איפה הרב זאיד מוסר שיעור, אמרתי לעצמי גם אם הרב מוסר שיעור בהר יונה שבנוף הגליל אני נוסע לשם וכששמעתי שיש לרב שיעור באופקים הגעתי, כיון שאני חייב שיעור באמונה דחוווןףףףף.

הרב זאיד חיזק אותי, ואמר לי: אם אתה לוקח את זה בצורה נכונה ויודע שהכל מאיתו יתברך, ובנוסף גם לא כעסת על אשתך אז בעזרת השם בורא עולם ידאג שזה יחזור אליך, חזר איתי לבני ברק ונפרדנו.

טירה במושגי דובאי

"כל הזהב העשוי למלאכה" [ליח
כ"ד]

אומר המדרש תהילים: שהזהב לא
היה אמור להברא, אם כן למה
נברא???

בשביל כבוד המקום למשכן ומקדש,
יושבים אנשים שאוספים זהב, אוגרים
זהב, יושבים בדובאי אנשים שחלקי
המנוע במכונת שלהם עשויים מזהב,
אפילו השיניים שלהם מזהב 😊,
ומסתבר שזה בכלל לא נברא
בשבילם, אלא הם נהנים מזה כמו
שאומרים "על הדרך" והסיבה
האמיתית שבשבילה נברא הזהב הוא
בשביל כבודם של המשכן והמקדש.

הרמב"ם בהקדמה לפירוש המשניות
מביא: אתה יכול לראות אדם שיושב
באחוזה עם טירה במושגי דובאי 😊
ולאחר שנים עבר ליד האחוזה הזו
איש צדיק והוא נמצא בסכנת חיים
מהשמש שיוקדת על ראשו, ובזכות
שהטירה הזו מצלה עליו צל הוא
ניצל זו כבר סיבה כדי לתת לו את כל
העושר האגדי הזה, ואת כל הטירה
הזו שהוא חי בה בזכות אותו צדיק

שאולי יעבור אי פעם בקרבתה והיא
תגרום לו לצל.

וכן יכול להיות אדם שיהיה לו כרם יין
במשך שנים, וזה כדי שפעם אחת
יבינו תרופה מהיין הזה ויוכלו לרפא
אדם שהוא עובד ה', ובגלל האדם
הזה עוד הרבה נהנו בדרך... והם
בכלל לא מודעים לכך שזה בזכות
אותו צדיק, ויכול להיות שאם הוא
יבוא לבקש מהם משהו, הם יגלגלו
אותו מכל המדרגות...

ואת זה הגמרא אומרת: "כל העולם
כולו ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני
דיו בקב חרובים מערב שבת לערב
שבת" [תענית כ"ד].

לפני שנים, היה שגעון של הצאר
הרוסי לבנות את פסי הרכבת הטראנס
סיבירית בין רוסיה לנמל וולדיווסטוק
שנמצא על חוף ים שמשם אפשר
להגיע באוניה ליפן.

וזה היה משהו גרנדיוזי שרק עם
שגעון של נשיא רוסיה יצא לאור.

ושנים לאחר מכן כאשר הגיעה
השואה ואז כל ישיבת מיר ניצלה על
ידי השימוש ברכבת הזו, שנמעו איתה
עד וולדיווסטוק ומשם נסעו באניה

יעשה לו ממש טוב שהוא יקח את הרב לפחות בפעם הראשונה, הרב ראה עד כמה זה חשוב לו והסכים.

הנדיב חיכה עד שסיימו את הלימודים, וכשיצא הרב מהשיבה הנדיב חיכה לו עם רכבו ליד הכניסה, וכשהרב יצא מהשיבה פתח לו הנדיב את הדלת של רכב היוקרה שרק עכשיו הוריד לו את הניילונים.

ר' משה פיינשטיין זצ"ל נכנס ואז הנדיב סגר את הדלת ולא שם לב שהוא סגר לרב על האצבעות, הרב שלא רצה לצער אותו שתק וסבל, והמזל שהוא היה גר קרוב.

איך שיצא הרב מהרכב ועלה לבית הוא התעלף, פרמדיק שהגיע למקום ומיפל בו אמר שלפי המצב שהיד נראית זה נראה שהרב סבל הרבה זמן, למה הרב לא אמר לו שהדלת על האצבעות???

אמר לו ר' משה פיינשטיין זצ"ל: שהאדם שלקח אותו הוא כל כך רצה לכבד אותי ואם הוא היה מגלה שהוא סגר את הדלת על האצבעות שלי, הוא לא היה יודע איפה לשים את עצמו מהבושה ומהצער, ומכיון שלא

ליפן ובהמשך הם המשיכו לשנחאי בסין שזה עוד נסיעה של יומים באוניה, וכך הם נצלו. ושמעתי שזו היתה הפעם הראשונה והאחרונה שהשתמשו בכל פסי הרכבת הזו, והתברר שכל השגעון הזה היה בשביל הצלת ישיבת מיר, הקב"ה הכין את ההצלה שלהם הרבה שנים לפני.

וזה מה שאומרת התורה שכל הזהב העשוי הוא למלאכת הקודש וכל השאר נהנים על הדרך.

דלת על אצבעות

סיפר אבי מורי שליט"א: על ר' משה פיינשטיין שיום אחד נכנס לשיבה נדיב יהודי אמריקאי טיפוס וביקש מר' משה שהיות והוא קנה רכב יוקרה חדש, הוא רוצה שהנסיעה הראשונה שלו תהיה שהוא יקח את הרב לנסיעה כלשהי, אך הרב אמר לו שהוא גר קרוב ואין צורך כלל בנסיעה, אבל הוא לחץ על הרב שזה

סיפר הרב אלקריף שליט"א: באחת השבתות, אחרי הדרשה שלו באיצקוביץ ניגש אליו אדם, ואמר לו: הרב אתה חייב לשמוע סיפור שיהיה לגיליון "מקשיבים" 😊.

וכך סיפר: נולדה לנו תינוקת חמודה ומתוקה והיא לא בוכה, אלא צורחת!!! משהו שלא שומעים כל יום, וגם ברוך השם יש לה טונים גבוהים סוג של מנבר פנימי... ואם זה היה רק בשעות היום, חצי נחמה, אבל גם בלילות היא צ-ו-ר-ח-ת משהו לא רגיל.

היינו מתוסכלים, ניסינו כל מיני שיטות וכלום, ואני עייף ביום וגם אשתי אחרי כאלה לילות היא לא יכולה לעבוד נורמלי ואני לא יכול לתפקד בכולל.

כי בכולל כדי להצליח אתה חייב להיות עירני ואז אתה יכול ללמוד ולהבין.

וכבר מזמן שאנחנו לא ישנים נורמלי בלילה, משום שאנחנו הרבה פעמים ערים איתה, ומנסים להרגיע אותה.

ונתנו לה את כל תרופות הסבתא שקיימות, וגם רפואה אלטרנטיבית

רציתי לצער אותו לכן לא הגבתי עד שהוא הוריד אותי. אם הוא היה רואה את זה כל פעם שהוא היה מגיע לרכב זה היה צף לו מחדש.

איזו גדלות!!! האצבעות שלו לחוצות בדלת והוא עוד מדבר עם הנהג ומודה לו!!! לא יאומן!!!

לא בוכה, צורחת

"אלה פקודי המשכן משכן העדות" [ל"ח, כא]

אומר האור החיים הקדוש זיע"א: שהמשכן היה עדות לכל ישראל על כך שנתכפר להם עוון חטא העגל, ובמילה "אלה" שאמרו בעגל: "אלה אלוהיך ישראל" תיקנו את זה על ידי "אלה פקודי המשכן", אומר האור החיים הקדוש: אם עשית חבילות של עבירות, עשה כנגדן חבילות של מצוות שהתיקון לעבירה הוא באותו דוגמא של החטא.

זה חשבון יותר ישן, אבל הכל בא בחשבון, ועוד דבר אין טעויות בחשבון שלו יתברך.

והנה, המשיך לספר אותו אברך: ניסיתי להזכר כמה שנים אחורה אם השארתי פצועים בדרך... דהיינו האם הצקתי למישהו????

ואז נפל לי האסימון, שלפני שנים כאשר הייתי בחור בישיבה, בפנימיה שישנתי היינו מול בנייני מגורים, ואני בתור בחור הייתי חובב מוזיקה והייתי מחבר את הנגן לבוקסה ושומע.

לפעמים זה היה עד השעות הקטנות של הלילה, והעירו לי על כך מספר פעמים, שזה מעיר אותם משנתם, והורם להם את הזום שלמחרת, הייתי שומע ומפסיק להדליק בקול.

אבל זה היה עוזר רק לימים בודדים, ואחרי זה שוב היינו יושבים ושוב שמים מוזיקה בקולי קולות עד שכבר השכנים שם התייאשו להעיר לי, ויתכן שבגלל שגרמתי להם להפרעות בשנתם, בורא עולם חיכה לי קצת ולאחר שהתחתנתי הביא לי תינוקת עם בכי של שעון מעורר 😊.

בקיצור מה לא עשינו והיא צועקת וצורחת בכיזות, שאם היינו בוכים חצי מזה על חורבן בית המקדש, הוא היה נבנה כבר...

כאדם מאמין שחי עם אמונה, מחקתי מהלקסיקון שלי את המילה "סתם" אין סתם, ואם בורא עולם ביון שאשאר ער כלילות זה לא סתם, יש כאן משהו וכמו שהגמרא אומרת: אם רואה אדם יסורין שבאים עליו, יפשפש במעשיו[ברכות ה'], פירוש: תחפור טוב ותראה שלכל סיבה יש מסובב.

ואם אנחנו שומעים על האוקראינים שחוטפים אש מהרוסים, וכן על הרוסים שמקבלים משלוחי מנות מהאוקראינים, מי שקצת יחזור אחורה, יגלה אילו צרות הם עשו ליהודים שם.

והיום אנו רואים בחוש איך שבורא עולם משלם להם כמזומן, לפעמים הוא משלם קצת אחרי זמן, אבל מי שעושה רע משלם על כך, ואם תראה אדם אחד שמשלם... תבדוק טוב טוב ותחזור אחורה ומיד תראה שאין סתם!!! וגם אם לא מוצאים לפעמים

שמשלמים על זה במשך החיים מחיר יקר.

אומרים שעל עבירות של בין אדם למקום משלמים שם בעולם הבא, ועל עבירות של בין אדם לחבירו משלמים כאן בעולם הזה, ולכן אם יודעים מראש שזה עולה יקר נזהרים יותר!!!

אתרוג אחרי 12 שנה

סיפור מדהים: שהיה בשכונת ברכפלד במודיעין עילית גר שם יהודי עולה מצרפת, הוא התגורר בכניין משותף ובגינתו הפרטית הוא נטע עץ, ואם הוא לא היה אומר לנו שזה עץ אתרוגים, יכלנו לחשוב שהוא עץ תפוזים או קלמנטינות כיון שלא צמח עליו שום פרי, לא אתרוג ולא משהו שמזכיר אתרוג כלום, כלום ועוד פעם כלום.

והוא השקה אותו כל פעם ולא התייאש והמשיך כך במשך 12 שנה, הוא השקיע בו ואמר: יום יבוא והוא יצמיח אתרוגים.

החלטתי שאני הולך אליהם ומבקש מהם סליחה, וכשבאתי אליהם לא הייתי צריך הרבה כדי להזכיר להם... הם זכרו אותי מיד, כנראה שהגזמתי, אבל בתור בחור לא חשבתי על זה, ולא ידעתי כמה שהתשלום יקר...

וממש סיפר להם עם דמעות בעיניים שהוא כבר משלם יקר על כל מה שהוא גרם להם, וככה עבר בכניינים שהיו סמוכים לישיבה בניין, בניין, דירה, דירה עד שעבר וביקש סליחה מכולם ואם מישהו לא היה בבית, הוא לקח טלפון והתקשר וביקש סליחה ממנו.

באותו יום בערב לא נרדמנו לא מהצעקות של הילדה, אלא מההלם איך היא ישנה כמו תינוקת 😊.

ומאז החיים שלנו הסתדרו בלילה יכלנו לישון כמו שצריך והימים היו נראים אחרת.

אני תמיד אומר לילדים שלי, ואני אומר שכולם צריכים להודיע לילדים שלהם, שבין אדם לחבירו זה אש ועם אש לא משחקים, ושיזהרו מאוד לא לפגוע בשני, כיון שישנם אנשים

שויתר והפסיד, "מויתור לא מפסידים" רצוי לחזור על זה 26 פעמים, שלש פעמים ביום, אפשר גם לפני אוכל 😊. [במאון רמת אלחנן קול ברמה]

מיליונר עם יתרה 0

"אלה פקודי בני ישראל" [ליח, א']

אומר האור החיים הקדוש: מהמילה "אלה" לומדים לפסול את כל הדברים שמונים וסופרים בעולם, ובא לומר שכל מה שהאדם סופר בעניינים הגשמיים, האם יש לו 5 מיליון או 5 וחצי מיליון, זה לא מנייה אמיתית, כיון שהוא לא נשאר כאן לתמיד, וכשהוא עוזב פה ישר הוא מקבל הודעה "יתרתך 0" היתרה היחידה שנשארת זה "אלה פקודי המשכן" כל הדברים הרוחניים שמונים וסופרים, כגון: כמה מצוות עשינו, כמה פעמים התגברנו על מראה לא טוב, על דיבור לא טוב, כמה פעמים וויתרנו, זה המניה שנשארת.

לפני כמה שנים האבא שם נפטר ושנה לאחר מכן, ניסו מספר דיירים לעשות הרחבה לבניין, ופנו גם לאלמנה שתסכים לכך, אבל היא לא הסכימה בשום פנים ואופן מכיון שאם העץ עד היום לא נתן פירות, אז אם הם יבנו מעליו ולא תגיע לו שמש וודאי שהוא לא יתן פירות.

השכנים הלכו לרב העיר הרב זיכרמן שבא והטריח את עצמו להגיע עד לשם, ואז פנה הרב לאלמנה ואמר לה: תשמעי, אם זו הסיבה שאת מתנגדת שיבנו, והרי הם לא רוצים סתם להרחיב כדי שיוכלו לשחק בכדור, אלא מדובר במשפחות שגדלו ועוד חדר זה ממש הצלה בשבילם, ואני מבין שיש לך חשש על העץ של בעלך, אבל אני יכול לומר לך שאם תוותר להם אני אברך אתכם שבזכות הויתור העץ יתחיל להצמיח פירות.

האלמנה הסכימה להרחבת הדירות שבבניין והעץ ש-12 שנה היה בפנסיה ולא הוציא שום פירות התחיל להצמיח אתרוגים אחד אחרי השני.

רואים כאן את דבריו של הרב שטיינמן זצ"ל שהיה רגיל לאומרם תמיד: נער הייתי ולא ראיתי מי

בגדר טפל ואל תעשה מהטפל עיקר, תכנים את הדברים לפורפורציה הנכונה.

הרב לוונשטיין זצ"ל אמר: שהוא לא ראה אחד שעזב את הכולל כי היה חסר לו היום, אלא הוא עזב רק מהדאגה ל"מה יהיה מחר?" ומי שחי באמונה לא שואל "מה יהיה מחר?" אלא שואל מה ה' רוצה ממני היום???

יש דורשים על הפסוק בתהילים: "עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם" [קט"ו ד'] אם אנשים עצובים או עצבנים בגלל המצב בבנק, בגלל הכסף והזהב, זה מכיון שהם חושבים שמי שמחליט כמה יהיה לי בבנק, זה תלוי באנשים, זה תלוי במעשי ידי אדם. אבל מי שיודע,

שהההוואאאא שומר עלינו, הההוואאאא אוהב אותנו, הההוואאאאא אבא של כולם.

והוא אחראי לכל מה שמגיע לך, ואחראי על הכל! אז מבינים כי אין מקום לעצבים אם "עצביהם כסף וזהב" זה משום ש"מעשיהם ידי אדם".

הרב ניימן זצ"ל בספרו "דרכי מוסר" מדבר: על כך שכתוב שמושה נתעשר מהפסולת של הלוחות ושואל: אם הקב"ה רוצה להעשיר את משה, מה העניין שנתן לו דווקא מהפסולת של הלוחות? וכי חסר דרכים לקב"ה להעשיר, טלפון אחד ממפעל הפיס והוא נהיה לא רק עשיר אלא מיליונר???

ושאל: שהרי חז"ל לומדים שהוא התעשר מהפסוק "פסל לך" [ל'ד א'] ומה העניין שדווקא בפסוק הזה התורה מרמזת לך שהוא התעשר? שדורשים "פסל לך" מהפסולת של הלוחות הוא התעשר???

והתשובה: שבורא עולם רצה לומר לנו שמושה שנשאר דבוק ללוחות, נשאר דבוק לתורה לא הפסיד מזה כלום, ומזה הוא נהיה עשיר, דהיינו אם תמשיך ללמוד לא תפסיד כלום!!! כי מה שנגזר שיגיע לך, יגיע בכל מצב.

ועוד דבר שדווקא מהפסוק הזה "פסל לך" אומרים שנתעשר, כדי להראות לך שעשירות זו סוג של פסולת, דהיינו זה לא העיקר ואפילו שלפעמים זה נצרך, אבל זה עדיין

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימיו מורתני דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○

ציון גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
סעדה בת שמחה ע"ה משה רעיא מהימנא ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
ציון בן מרים שרה ז"ל לבית שובלי ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר